

AĞITLAR

GİRİŞ

Ağıtlar Kitabı İ.Ö. 586'da Yerus alim'in yıkılışı, sürgün ve bu yıkımın sonuçları üzerine yakılan beş ağıttan oluşmaktadır. Kitabın ilk dört bölümü akrostiş biçimde yazılmıştır. Ayetler sırasıyla İbrani alfabesinin harfleriyle başlar. Yalnız    nc  bölümde üçer ayet aynı harfle başlıyor. Kitap genellikle yas niteliği taşımakla birlikte, geleceğe umut ve Tanrı'ya güven de görülmektedir. Ağıtlar, İ. . 586 yılında İsraililer'in yaşadığı ulusal felaketin anısına her yıl tutulan yas ve oruç günlerinde tapınmada Yahudiler'ce kullanılır.

Ana Hatlar:

- 1:1-22 Yerus alim'in acıları
- 2:1-22 Yerus alim'in cezası
- 3:1-66 Ceza ve umut
- 4:1-22 Yerus alim'in viraneye dönmesi
- 5:1-22 Merhamet için edilen dua

1. Ağıt

- ¹ O kent ki, insan doluydu,
Nasıl da tek başına kaldı şimdi!
B y kt  uluslar arasında,
Dul kadına döndü!
Soyluydu iller arasında,
Angarya altına düştü!
- ² Geceleyin acı acı ağlıyor,
Yanaklarında gözyaşı;
Avutan tek kiři bile yok

- Bunca oynaşı arasında.
Dostları ona hainlik etti,
Düşman oldu.
- ³ Yahuda acı çekip ağır kölelik ettikten sonra
Sürgün edildi,
Ulusların arasında oturuyor,
Ama rahat bulamıyor.
O sıkıntıdayken ardına düşenler ona yetişti.
- ⁴ Siyon'a giden yollar yas tutuyor,
Çünkü bayramlara gelen yok.
Bütün kapıları ıssız, kâhinleri inliyor,
Erden kızları sıkıntıda, kendisi de acı çekiyor.
- ⁵ Hasımları başa geçti, düşmanları rahat içinde.
Çok isyan ettiği için RAB ona acı çektiriyor,
Yavruları hasımlarının gözü önünde sürgüne gitti.
- ⁶ Siyon kızının bütün güzelliği uçtu,
Önderleri otlak bulamayan geyiklere döndü,
Dermanları kesildi
Kendilerini kovalayanların önünde.
- ⁷ Yeruşalim sıkıntı içinde başıboş dolaşırken
Eski günlerdeki varlığını anımsıyor.
Halkı hasmının eline düşüp de
Yardıma koşan çıkmayınca,
Hasımları haline bakıp
Yıkılışına güldüler.
- ⁸ Yeruşalim büyük günah işledi,
Bu yüzden kirlendi.
Ona saygı duyanların hepsi
Şimdi onu hor görüyor,
Çünkü onu çıplak gördüler.
O da inleyip öbür yana dönüyor.
- ⁹ Kirliliği eteklerindeydi,

Sonunu düşünmedi;
Bu yüzden düşüşü korkunç oldu,
Avutani yok.
“Ya RAB, düşkün halimi gör,
Çünkü düşmanım kazandı!”

10 Değerli her şeyine düşman el uzattı.
Tapınağına başka ulusların girdiğini gördü,
Topluluğuna girmesini yasakladığın uluslar.

11 Halkı inleyip ekmek arıyor,
Yeniden güçlerine kavuşmak için
Değerli neleri varsa ekmekle değiştiler;
“Bak da gör, ya RAB, ne kadar sefil oldum.”

12 “Ey sizler, yoldan geçenler,
Sizin için önemi yok mu bunun*?
Bakın da görün, başıma gelen dert gibisi var
mı?
Öyle bir dert ki, RAB öfkesinin alevlendiği gün
Başıma yağdırdı onu.

13 Ateş saldı yukarıdan,
Kemiklerimin içine işledi ateş;
Ağ serdi ayaklarıma,
Geri çevirdi beni;
Mahvetti, baygın kaldım bütün gün.

14 İsyanlarım boyunduruğa döndü,
RAB'bin eliyle birbirine tutturulup
Boynuma geçirildi, gücüm tükendi.
Rab karşı duramadığım
İnsanların eline verdi beni.

15 Hiçe saydı beni savunan yiğitleri,

* **1:12** “Sizin için önemi yok mu bunun?” ya da “Bunlar sizin başınıza da gelmesin.”

Gençlerimi kırıp geçirmek için çağrı yaptı ordulara,
Rab erden Yahuda kızını
Üzüm sıkma çukurunda çiğnedi adeta.

16 “Ağlıyorum bunlara,
Gözlerimden yaşlar boşanıyor;
Çünkü beni avutan,
Canımı tazeleyen benden uzak.
Çocuklarım şaşkına döndü,
Çünkü düşmanım üstün çıktı.”

17 Siyon ellerini açmış,
Ama onu avutan yok.
RAB Yakup soyuna karşı buyruk verdi,
Komşuları ona hasım olsun, dedi.
Yeruşalim aralarında paçavraya döndü.

18 “RAB haklıdır, çünkü buyruğuna karşı geldim.
Şimdi dinleyin, ey halklar, çektiğim acıyı görün;
Erden kızlarım, gençlerim sürgüne gitti.

19 Oynaşlarımı çağırdım,
Ama aldattılar beni.
Yeniden güçlerine kavuşmak için yiyecek
ararken
Kâhinlerimle önderlerim kentte can verdi.

20 Gör, ya RAB, ne sıkıntılar çektiğimi,
İçim kanıyor, yüreğim buruk,
Çünkü çok asilik ettim;
Dışarıda kılıç beni çocuklarımdan ayırmakta,
İçerdeyse ölüm kol gezmekte.

21 İnlediğimi duydular,
Beni avutan olmadı.

Bütün düşmanlarım başıma gelen felaketi
duydu,
Sen yaptın diye sevinçten coştular.
İlan ettiğin günü getir,
Onlar da benim gibi olsunlar.
22 Yaptıkları her kötülüğü anımsa,
İsyanlarımdan ötürü bana ne yaptınsa onlara da
yap;
Çünkü sürekli inliyor, baygınlık geçiriyorum.”

2

2. Ağıt

- 1 Rab öfkelenince Siyon kızını nasıl bulutla kapladı!
İsrail'in görkemini gökten yere fırlattı,
Öfkelenildiği gün ayağının taburesini
anımsamadı.
2 Yakup soyunun yaşadığı her yeri acımadan yuttu,
Yahuda kızının surlu kentlerini gazabıyla yıktı,
Yerle bir etti onları,
Krallığını ve önderlerini alçalttı.
3 Kızgın öfkesiyle İsrail'in gücünü* kökünden kesti,
Düşmanın önünde sağ elini onların üstünden
çekti,
Çevresini yiyip bitiren alevli ateş gibi Yakup
soyunu yaktı.
4 Düşman gibi yayını gerdi,
Hasım gibi sağ elini kaldırdı,
Göz zevkini okşayan herkesi öldürdü,
Gazabını Siyon kızının çadırı üstüne ateş gibi
döktü.
5 Rab adeta bir düşman olup İsrail'i yuttu,

* 2:3 “Gücünü”: İbranice “Boynuzunu”.

- Bütün saraylarını yutup surlu kentlerini yıktı,
Yahuda kızının feryadını, figanını arşa çıkardı.
- 6 Bahçe çardağını söker gibi kendi çardağını söküp
attı,
Buluşma yerini yok etti,
RAB Siyon'da bayram ve Şabat günlerini unutturdu,
Şiddetli öfkesi yüzünden kralı da kâhini de reddetti.
- 7 Rab sunağını attı,
Tapınağını terk etti;
Siyon saraylarını çeviren surları düşman eline bıraktı.
Bayram gününde olduğu gibi,
Düşman RAB'bin Tapınağı'nda sevinç çığlıkları attı.
- 8 RAB Siyon kızının surlarını yıkmaya karar verdi,
İpi gerdi ve yıkmaktan el çekmedi,
İç ve dış surlara yas tutturdu,
İkisinin de gücü tükendi.
- 9 Siyon'un kapıları yere battı,
RAB kapı sürgülerini kırıp yok etti,
Kralıyla önderleri başka ulusların arasında kaldı,
Kutsal Yasa uygulanmaz oldu,
Peygamberlerine RAB'den görüm gelmiyor artık.
- 10 Siyon kızının ileri gelenleri suskun, yere oturmuş,
Başlarına toprak saçıp çul kuşanmışlar,
Yeruşalim'in erden kızları yere eğmiş başlarını.
- 11 Gözlerim tükenmekte ağlamaktan,
İçim kanıyor;

Halkımın yıkımından
Yüreğim sızlıyor,
Çünkü kent meydanlarında çocuklarla bebekler
bayılmakta.

12 Kent meydanlarında yaralılar gibi bayılıp
Can çekişirken annelerinin bağrında,
“Ekmekle şarap nerede?” diye soruyorlar an-
nelerine.

13 Senin için ne diyeyim?
Ey Yeruşalim kızı, seni neye benzeteyim?
Ey Siyon'un erden kızı, sana neyi örnek
göstereyim de
Seni avutayım?
Sendeki gedik deniz kadar büyük,
Kim sana şifa verebilir?

14 Peygamberlerin senin için boş ve anlamsız
görüşler gördüler.
Suçunu ortaya çıkarsalardı, eski gönencine
kavuşabilirdin;
Oysa seni ayartacak boş görüşler gördüler.

15 Yoldan geçen herkes el çırparak seninle alay
ediyor,
Yeruşalim kızına baş sallayıp ıslık çalarak,
“Bütün dünyanın sevinci, güzellik simgesi
dedikleri kent bu mu?” diyorlar.

16 Düşmanlarının hepsi seninle alay etti,
Islık çalıp dış gıcırdatarak,
“Onu yuttuk” diyorlar,
“İşte beklediğimiz gün, sonunda gördük onu.”

17 RAB düşündüğünü yaptı,
Geçmişte söylediği sözü yerine getirdi,
Yıktı, acımadı,
Düşmanı senin haline sevindirdi,

- Hasımlarını güçlü kıldı†.
- 18 Halk Rab'be yürekten feryat ediyor.
Ey Siyon kızının surları,
Gece gündüz gözyaşın sel gibi aksın!
Dinlenme, gözüne uyku girmesin!
- 19 Kalk, gece her nöbet başında haykır,
Rab'bin huzurunda yüreğini su gibi dök!
Her sokak başında açlıktan bayılan çocuklarının
başı için O'na ellerini aç.
- 20 “Bak, ya RAB, gör! Kime böyle yaptın?
Kadınlar çocuklarını, sevgili yavrularını mı
yesin?
Kâhinle peygamber Rab'bin Tapınağı'nda mı
öldürülsün?
- 21 Gençler, yaşlılar sokaklarda, yerlerde yatıyor,
Kılıçtan geçirildi erden kızlarımla gençlerim,
Öfkeli olduğun gün öldürdün onları, acımadan
boğazladın.
- 22 Bir bayram günü davet eder gibi
Beni dehşete düşürenleri davet ettin her yan-
dan.
RAB'bin öfkeli olduğu gün kaçıp kurtulan,
Sağ kalan olmadı.
Sevgiyle büyüttüğüm çocuklarımı
Düşmanım yok etti.”

3

3. Ağıt

- 1 RAB'bin gazap değneği altında acı çeken adam
benim.

† 2:17 “Hasımlarını güçlü kıldı”: İbranice “Hasımlarının boynuzunu yükseltti”.

- ² Beni göttü,
Işıktaki değil karanlıkta yürüttü.
- ³ Evet, dönüp dönüp bütün gün bana elini
kaldırıyor.
- ⁴ Etimi, derimi yıprattı, kemiklerimi kırdı.
- ⁵ Beni kuşattı,
Acı ve zahmetle sardı çevremi.
- ⁶ Çoktan ölmüş ölümler gibi
Beni karanlıkta yaşattı.
- ⁷ Çevreme duvar çekti, dışarı çıkamıyorum,
Zincirimi ağırlaştırdı.
- ⁸ Feryat edip yardım isteyince de
Duama set çekiyor.
- ⁹ Yontma taşlarla yollarımı kesti,
Dolaştırdı yollarımı.
- ¹⁰ Benim için O pusuya yatmış bir ayı,
Gizlenmiş bir aslandır.
- ¹¹ Yollarımı saptırdı, paraladı,
Mahvetti beni.
- ¹² Yayını gerdi, okunu savurmak için
Beni nişangah olarak dikti.
- ¹³ Oklarını böbreklerime sapladı.
- ¹⁴ Halkımın önünde gülünç düştüm,
Gün boyu alay konusu oldum türkülerine.
- ¹⁵ Beni acıya doydurdu,
Bana doyasıya pelinsuyu içirdi.
- ¹⁶ Dişlerimi çakıl taşlarıyla kırdı,
Kül içinde diz çöktürdü bana.
- ¹⁷ Esenlik yüzü görmedi canım,
Mutluluğu unuttum.
- ¹⁸ Bu yüzden diyorum ki,
“Dermanım tükendi,
RAB'den umudum kesildi.”

- 19 Acımı, başıboşluğumu,
Pelinotuyla ödü anımsa!
20 Hâlâ onları düşünmekte
Ve sıkılmaktayım.
21 Ama şunu anımsadıkça umutlanıyorum:
22 RAB'bin sevgisi hiç tükenmez*,
Merhameti asla son bulmaz;
23 Her sabah tazelenir onlar,
Sadakatın büyüktür.
24 “Benim payıma düşen RAB'dir” diyor canım,
“Bu yüzden O'na umut bağlıyorum.”
25 RAB kendisini bekleyenler,
O'nu arayan canlar için iyidir.
26 RAB'bin kurtarışını sessizce beklemek iyidir.
27 İnsan için boyunduruğu gençken taşımak iyidir.
28 RAB insana boyunduruk takınca,
İnsan tek başına oturup susmalı;
29 Umudunu kesmeden yere kapanmalı,
30 Kendisine vurana yanağını dönüp
Utanca doymalı;
31 Çünkü Rab kimseyi sonsuza dek geri çevirmez.
32 Dert verse de,
Büyük sevgisinden ötürü yine merhamet
eder;
33 Çünkü isteyerek acı çektirmez,
İnsanları üzmez.
34 Ülkedeki bütün tutsakları ayak altında ezmeyi,
35 Yüceler Yücesi'nin huzurunda insan hakkını
saptırmayı,
36 Davasında insana haksızlık etmeyi

* 3:22 “RAB'bin sevgisi hiç tükenmez” ya da “RAB'bin sevgisi sayesinde yok olmadık.”

- Rab doğru bulmaz.
- 37 Rab buyurmadıkça kim bir şey söyler de yerine gelir?
- 38 İyilikler gibi felaketler de Yüceler Yücesi'nin ağzından çıkmıyor mu?
- 39 İnsan, yaşayan insan
Niçin günahlarının cezasından yakılır?
- 40 Davranışlarımızı sınavıp gözden geçirelim,
Yine RAB'be dönelim.
- 41 Ellerimizin yanısıra yüreklerimizi de göklerdeki Tanrı'ya açalım:
- 42 “Biz karşı çıkıp başkaldırdık,
Sen bağışlamadın.
- 43 Öfkeyle örtünüp bizi kovaladın,
Acımadan öldürdün.
- 44 Dualar sana erişmesin diye
Bulutları örtündün.
- 45 Uluslar arasında bizi pisliğe, süprüntüye çevirdin.
- 46 Düşmanlarımızın hepsi bizimle alay etti.
- 47 Dehşet ve çukur, kırgın ve yıkım çıktı önümüze.”
- 48 Kırılan halkım yüzünden
Gözlerimden sel gibi yaşlar akıyor.
- 49 Durup dinmeden yaş boşanıyor gözümden,
- 50 RAB göklerden bakıp görünceye dek.
- 51 Kentimdeki kızların halini gördükçe
Yüreğim sızlıyor.
- 52 Boş yere bana düşman olanlar bir kuş gibi avladılar beni.
- 53 Beni sarnıca atıp öldürmek istediler,
Üzerime taş attılar.
- 54 Sular başımdan aştı, “Tükendim” dedim.

- 55 Sarnıcın dibinden seni adınla çağırdım, ya RAB;
56 Sesimi, “Ahıma, çağırma kulağını kapama!”
dediğimi duydun.
57 Seni çağırınca yaklaşıp, “Korkma!” dedin.
58 Davamı sen savundun, ya Rab,
Canımı kurtardın.
59 Bana yapılan haksızlığı gördün, ya RAB,
Davamı sen gör.
60 Benden nasıl öç aldıklarını,
Bana nasıl dolap çevirdiklerini gördün.
61-62 Aşağılamalarını, ya RAB,
Çevirdikleri bütün dolapları,
Bana saldıranların dediklerini,
Gün boyu söylendiklerini duydun.
63 Oturup kalkışlarına bak,
Alay konusu oldum türkülerine.
64 Yaptıklarının karşılığını ver, ya RAB.
65 İnat etmelerini sağla,
Lanetin üzerlerinden eksilmesin.
66 Göklerinin altından öfkeyle koval, yok et onları,
ya RAB.

4

4. Ağıt

- 1 Altın nasıl donuklaştı,
Saf altın nasıl değişti!
Kutsal taşlar sokak başlarına dağılmış.
2 Değerleri saf altınla ölçülen Siyon çocukları
Nasıl çömlekçi işi, toprak testi yerine sayılır
oldu!
3 Çakallar bile meme verip yavrularını emzirir,
Ama halkım çöldeki devekuşları kadar acımasız
oldu.

- 4 Susuzluktan emzikteki bebeklerin dili damağına yapıyor,
Çocuklar ekmek istiyor, veren yok.
- 5 Onlar ki, yemeğin en iyisini yerlerdi,
Sokaklarda perişan oldular;
Onlar ki, al giysiler içinde büyüdüler,
Çöp yığınlarını kapışır oldular.
- 6 Halkımın suçu el değmeden, bir anda yıkılan
Sodom'un günahından daha büyüktür.
- 7 Beyleri kardan temiz, sütten aktılar,
Bedence mercandan kızıl, laciverttaşı kadar
biçimliydiler.
- 8 Şimdiyse görünüşleri kömürden kara,
Sokaklarda tanınmaz oldular.
Bir deri bir kemiğe döndüler, odun gibi kurudular.
- 9 Kılıçla öldürülenler kıtlıktan ölenlerden mutludur,
Çünkü kıtlıktan ölenler tarla ürününün yokluğundan yıpranarak erimekteler.
- 10 Merhametli kadınlar çocuklarını elleriyle pişirdiler,
Halkım kırılırken yiyecek oldu bu kendilerine.
- 11 RAB öfkelerini boşalttı, kızgın öfkelerini döktü,
Temellerini yiyip bitiren ateşi Siyon'un içinde tutuşturdu.
- 12 Dünyadaki kralların ve insanların hiçbirisi
Yeruşalim kapılarından hasımların, düşmanların
gireceğine inanmazdı.
- 13 Peygamberlerinin günahı, kâhinlerinin suçu
yüzündendi bu,
Çünkü onlar kentin ortasında doğruların kanını döktüler.

- 14 Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar,
Kanla kirlendikleri için kimse giysilerine
dokunamıyor.
- 15 “Çekilin! Kirliler!” diye bağırdılar onlara,
“Çekilin! Çekilin! Dokunmayın!”
Kaçıp başıboş dolaştıklarında,
Öteki uluslar, “Artık burada kalmasınlar”
dediler.
- 16 RAB kendisi dağıttı onları,
Artık yüzlerine bakmayacak.
Kâhinleri saymadılar, yaşlılara acımadılar.
- 17 Boş yere yardım beklemekten gözlerimizin ferî
sönüyor,
Gözetleme kulesinde bizi kurtaramayacak bir
ulusu bekledikçe bekledik.
- 18 İzlerimizi sürüyorlar,
Sokaklarımızda gezemez olduk.
Sonumuz yaklaştı, günlerimiz tükendi,
Çünkü sonumuz geldi.
- 19 Bizi kovalayanlar gökteki kartallardan çevikti,
Dağların üstünde kovaladılar bizi,
Çölde bize pusu kurdular.
- 20 Yaşam soluğumuz,
RAB'bin meshettiği kral onların çukurunda
yakalandı;
Hani onun için, “Ulusların arasında onun
gölgesinde yaşayacağız” dediğimiziz.
- 21 Üs ülkesinde yaşayan Edom kızı, sevin, coş,
Ancak kâse sana da gelecek, sarhoş olup soyu-
nacaksın.
- 22 Ey Siyon kızı, suçunun cezası sona erdi,

RAB bir daha seni sürgüne göndermeyecek.
Ama, ey Edom kızı, suçun yüzünden seni cezalandırıp günahlarını ortaya çıkaracak.

5

5. Ağıt

- ¹ Anımsa, ya RAB, başımıza geleni,
Bak da utancımızı gör.
- ² Mülkümüz yabancılara geçti,
Evlerimiz ellere.
- ³ Öksüz kaldık, babasız,
Annelerimiz dul kadınlara döndü.
- ⁴ Suyumuzu parayla içtik,
Odunumuzu parayla almak zorunda kaldık.
- ⁵ Bizi kovalayanlar ensemizde,
Yorgun düştük, rahatımız yok.
- ⁶ Ekmek için
Mısır'a, Asur'a el açtık.
- ⁷ Atalarımız günah işledi,
Ama artık onlar yok;
Suçlarının cezasını biz yüklendik.
- ⁸ Köleler üstümüzde saltanat sürüyor,
Bizi ellerinden kurtaracak kimse yok.
- ⁹ Çöldeki kılıçlı haydutlar yüzünden
Ekmeğimizi canımız pahasına kazanıyoruz.
- ¹⁰ Kıtlığın yakıcı sıcağından
Derimiz fırın gibi kızardı.
- ¹¹ Siyon'da kadınların,
Yahuda kentlerinde erden kızların ırzına geçtiler.
- ¹² Önderler ellerinden asıldı,
Yaşlılar saygı görmedi.
- ¹³ Değirmen taşını gençler çevirdi,

- Çocuklar odun yükü altında tökezledi.
14 Yaşlılar kent kapısında oturamaz oldu,
Gençler saz çalmaz oldu.
15 Yüreğimizin sevinci durdu,
Oyunumuz yasa döndü.
16 Taç düştü başımızdan,
Vay başımıza!
Çünkü günah işledik.
17 Bu yüzden yüreğimiz baygın,
Bunlardan ötürü gözlerimiz karardı.
18 Viran olan Siyon Dağı'nın üstünde
Çakallar geziyor!
- 19 Ama sen, sonsuza dek tahtında oturursun, ya
RAB,
Egemenliğin kuşaklar boyu sürer.
20 Niçin bizi hep unutuyorsun,
Neden bizi uzun süre terk ediyorsun?
21 Bizi kendine döndür, ya RAB, döneriz,
Eski günlerimizi geri ver.
22 Bizi büsbütün attıysan,
Bize çok öfkelenmiş olmalısın.

Bible Revizyon 2008
The Holy Bible in the Turkish Language, Revision of
2008

Public Domain

Language: Türkçe (Turkish)

In the Public Domain due to copyright abandonment for security reasons.

2020-09-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 25 Nov 2022 from source files
dated 9 Oct 2020

f28fe8d2-2561-5b64-81f0-8e038d6d85b0